

CORECTAREA DECLARAȚIILOR FISCALE DE CĂTRE CONTRIBUABILI

Rodica CIOFLICEANU

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se face fie prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 și art. 86 din Codul de procedură fiscală¹, fie prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

În funcție de modalitatea de stabilire a obligațiilor de plată, în declarațiile fiscale se declară:

- impozitele, taxele și contribuțiile datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine contribuabilului;
- impozitele colectate prin stopaj la sursă, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa impozite și taxe;
- bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente de bază de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora.

Alături de informația de natură fiscală, în conținutul unei declarații fiscale se regăsesc, în mod obligatoriu, elemente de identificare ale plătitorului (date de identificare, semnătură), precum și elementele prevăzute de lege care oferă informații suplimentare privind modul de stabilire a bazei de impunere sau a creanței fiscale sau diverse informații de interes pentru organul fiscal, prevăzute în scopuri de administrare.

Atât în rândul contribuabililor, cât și din partea organului fiscal, există preocupări pentru limitarea erorilor de completare a declarațiilor fiscale, fiind prevăzute instrumente informatice care facilitează preluarea datelor din evidența contabilă și verificarea completitudinii și coerenței datelor preluate.

Cu toate acestea, datorită unor cauze diverse, în completarea unei declarații fiscale pot apărea erori de stabilire a obligației de plată sau erori materiale.

Modalități de corectare a declarațiilor fiscale

Corectarea declarațiilor fiscale se face de către contribuabil, ori de câte ori se constată erori în declarația depusă. Constatarea erorilor poate fi făcută fie de către organul fiscal de administrare în procesul de prelucrare a formularelor, fie de către contribuabil, ulterior depunerii declarației.

În cazul erorilor constatate de organele de inspecție, sunt aplicabile procedurile privind inspecția fiscală.

Potrivit pct. 81.2 din normele metodologice date în aplicarea art. 84 din Codul de procedură fiscală, identificăm următoarele modalități de corecție a declarațiilor fiscale:

1. Corectarea erorilor prin depunerea unei declarații rectificative

1.1. Declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular ca și cel care se corectează, situație în care se va înscrie "X" în căsuța prevăzută în acest scop.

Declarația rectificativă va fi completată, în această situație, înscriindu-se toate datele și informațiile prevăzute de formular, inclusiv cele care nu diferă față de declarația inițială.

Această modalitate de corecție se utilizează pentru corectarea următoarelor formulare:

- declarații prin care se declară veniturile persoanelor fizice (formular 200 "Declarație privind veniturile realizate", 201 "Declarație privind veniturile din străinătate", 204 "Declarație anuală de venit pentru asocierile fără personalitate juridică", 224 "Declarație privind veniturile sub formă de salarii din străinătate obținute de către persoane fizice care desfășoară activitate în România și de către persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și posturilor consulare acreditate în România" etc.);

- declarații informative (formular 210 "Fișa fiscală privind impozitul pe veniturile din salarii", 205 "Declarație informativă privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă, pe beneficiari de venit", 208 "Declarație informativă privind impozitul pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal", 120 "Decont privind accizele", 130 "Decont privind impozitul la țigetele din producția internă", Declarația recapitulativă 390 VIES etc.);

- 101 "Declarație anuală privind impozitul pe profit", 104 "Declarație privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor";

- 301 "Decont special de taxă pe valoarea adăugată".

¹Codul de procedură fiscală al României din 31.07.2007 (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Declarația rectificativă se întocmește prin completarea unui formular distinct. Această modalitate de corecție se utilizează în cazul impozitelor care se stabilesc de plătitori prin autoimpunere sau reținere la sursă, declarate în formularele 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat" și 102 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale".

Corectarea obligațiilor declarate eronat se face prin depunerea formularului 710 "Declarație rectificativă", aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.340/2009².

În această situație, declarația rectificativă se completează numai pentru obligațiile declarate eronat, iar pentru corectarea fiecărei obligații fiscale se înscrie în formular, atât suma care s-a completat eronat în declarația care se rectifică (formularul 100, formularul 102 sau, după caz, formularul 710), cât și suma corectă, datorată în perioada la care se referă declarația corectată.

2. În cazul taxei pe valoarea adăugată

2.1. Corectarea formularului 301 "Decont special de taxă pe valoarea adăugată" se face prin depunerea unei noi declarații, pe același format, bifând căsuța corespunzătoare de pe formular, în condițiile de la pct. 1.1.

2.2. În cazul formularului 300 "Decont de taxă pe valoarea adăugată", sumele rezultate din corectarea erorilor de înregistrare în evidențele de taxă pe valoarea adăugată se înregistrează la rândurile de regularizări din decontul lunii în care au fost operate corecțiile.

2.3. Corectarea erorilor materiale din formularul 300 "Decont de taxă pe valoarea adăugată" se efectuează în baza prevederilor art. 48 din Codul de procedură fiscală, în conformitate cu procedura aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 179/2007³.

Erorile materiale care pot fi corectate sunt strict delimitate prin procedura aprobată prin ordin, fără a exista posibilitatea extinderii acestora prin analogie cu alte tipuri de erori. Acestea sunt erori de transcriere în decont, rezultate din preluarea eronată a sumelor din Jurnalul de vânzări și Jurnalul de cumpărări, inversarea unor cifre în decontul depus inițial, preluarea eronată a soldului de plată sau a sumei de rambursat din decontul perioadei fiscale anterioare, înregistrarea în decont a diferențelor suplimentare de plată a TVA, constatate de organele de inspecție fiscală și preluate în decizia de impunere ca titlu de creanță, înscrierea în decontul de TVA a sumelor solicitate la rambursare în perioada anterioară, omisiuni de bifare a casetei pentru solicitarea TVA de rambursat din perioada fiscală de raportare.

Erorile materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată pot fi corectate atât din inițiativa organului fiscal de administrare, cât și din inițiativa plătitorului de TVA, pe baza unei cereri.

Corectarea erorilor se face de organul fiscal prin decizia de corectare.

Depunerea declarației rectificative

Declarația rectificativă se depune la organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.

În cazul sediului secundar înregistrat ca plătitor de impozit pe veniturile din salarii, declarația rectificativă, corespunzător activității sediului secundar, se depune la organul fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat sediul secundar.

În ceea ce privește modalitatea de depunere a declarației rectificative, se poate utiliza oricare din metodele de depunere prevăzute de actele normative în vigoare: depunerea la registratura organului fiscal, transmiterea prin poștă, cu confirmare de primire sau transmiterea prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță.

Având în vedere dispozițiile art. 86 și 88 și ale art. 90 din Codul de procedură fiscală, erorile constatate după depunerea unei declarații fiscale la organul fiscal pot fi corectate de contribuabil numai în perioada în care obligația stabilită se află sub rezerva verificării ulterioare, adică nu a făcut obiectul unei inspecții fiscale sau se află în perioada de prescripție.

Sanțiuni

Corectarea obligației de plată prin depunerea unei declarații rectificative nu constituie contravenție, cu excepțiile prevăzute de lege.

În cazul în care, corectarea unei declarații recapitulative (formular 390 VIES) se face după împlinirea termenului legal de depunere, ca urmare a unui fapt imputabil persoanei impozabile, fapta se sancționează contravențional, în conformitate cu dispozițiile art. 219¹ din Codul de procedură fiscală.

²Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.340/16.07.2009 privind aprobarea modelului și conținutului formularului 710 "Declarație rectificativă", cod 14.13.01.00/r (M.O. nr. 508/23.07.2009)

³Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/14.05.2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată (M.O. nr. 347/22.05.2007)